

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2005 r. przez Idoię Bengoa Geisler oraz dwóch innych urzędników przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-287/05)

(2005/C 229/74)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Idoii Bengoa Geisler, Cristiny López Roca i Marii Manueli Farrajoty, zamieszkałych w Luksemburgu, reprezentowanych przez adwokatów: Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji o powołaniu skarżących na urzędników Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim ustalają ich grupy zaszerogowania na podstawie art. 12 i art. 13 załącznika XIII regulaminu pracowniczego,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące w niniejszej sprawie, urzędniczki Trybunału Sprawiedliwości, zatrudnione po 1 maja 2004 r. jako laureatki konkursów, o których ogłoszenia zostały opublikowane przed tą datą, sprzeciwiają się utrzymywanej dyskryminacji wynikającej z faktu, że warunki ich klasyfikacji, zgodnie z art. 12 załącznika XIII do rozporządzenia (WE, Euratom) nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników, są ich zdaniem inne niż warunki klasyfikacji laureatów tych samych konkursów zatrudnionych przed zmianą regulaminu. Podnoszone zarzuty i argumenty są identyczne z zarzutami i argumentami w sprawie T-130/05⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005, str. 38.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2005 r. przez Haralda Mische przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-288/05)

(2005/C 229/75)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 20 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Haralda Mische, zamieszkałego w Brukseli (Belgia), reprezentowanego przez G. Vandersandena i L. Levi'ego, prawników, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- unieważnienie zaszerogowania skarżącego na podstawie decyzji organu powołującego o powołaniu z dnia 11 listopada 2004 r. do Dyrekcji Generalnej Konkurencja jako młodszy prawnik w grupie zaszerogowania A*6, stopień 2, implikujące przywrócenie wszystkich jego praw wynikających ze zgodnego z prawem i prawidłowego zatrudnienia, tzn. zaszerogowania co najmniej do grupy zaszerogowania A7 stopień 3 (z mocą od dnia 1 listopada 2003 r.) lub jej ekwiwalentu zgodnie z art. 1-11 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego (grupa zaszerogowania A*8 stopień 3);
- zasądzenie odszkodowania w ramach rekompensaty szkód dla jego kariery oraz dodatkowego odszkodowania w formie zgodnego z prawem i prawidłowego wynagrodzenia, w szczególności na podstawie przepisu przejściowego art. 21 załącznika XIII regulaminu pracowniczego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 maja 2004 r. lub ewentualnie obniżenie wysokości składek emerytalnych w oparciu o zasadę równego wynagrodzenia. Wartość tego odszkodowania wymaga stosownej oceny w późniejszym czasie, obecne jej oszacowanie jako minimum 10.000 euro rocznie jest prowizoryczne i oparte na zasadzie słuszności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wziął udział w konkursie PE/96/A ogłoszonym w dniu 23 maja 2002 r., przeszedł go pomyślnie i został umieszczony na liście rezerwowej w dniu 27 maja 2004 r. W tym okresie skarżący rozpoczął pracę w Komisji, początkowo jako członek personelu tymczasowego zaszerogowany do grupy zaszerogowania A7, następnie jako członek personelu pomocniczego w grupie zaszerogowania B. W wyniku konkursu z dniem 16 listopada 2004 r. skarżący został zatrudniony przez Parlament Europejski a następnie przeniesiony do Komisji. Skarżący został zaszerogowany do grupy zaszerogowania A*6.

Skarżący podnosi, że domaga się równego traktowania względem urzędników zatrudnionych w okresie między czerwcem 2003 r. a końcem kwietnia 2004 r. W uzasadnieniu tego żądania skarżący podnosi niezgodność z prawem art. 12 załącznika XIII zmienionego regulaminu pracowniczego. Zdaniem skarżącego artykuł ten narusza zasadę równego traktowania i niedyskryminacji, art. 31 zmienionego regulaminu pracowniczego, art. 5 zmienionego regulaminu pracowniczego w związku z zasadą równego traktowania i niedyskryminacji, zasadę równoważności stanowisk i grup szaszerogowania, art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego i załącznik IA do regulaminu pracowniczego, wreszcie zasadę pewności prawa, zasadę niedziałania prawa wstecz oraz ochrony nabytych przez niego praw i jego uzasadnionych oczekiwań. Ponadto skarżący podnosi, że rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające regulamin pracownicy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ narusza art. 10 regulaminu pracowniczego.

Skarżący powołuje się również na naruszenie zasady dobrej administracji, zasady należytej staranności, zasady przejrzystości, zasady dobrej wiary oraz zasady równego traktowania i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2005 r. przez Arcangela Milellę i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-289/05)

(2005/C 229/76)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 26 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Arcangela Milelli, zamieszkałego w Niederanven (Luksemburg) oraz Delfiny Campanelli, zamieszkałej w Luksemburgu, reprezentowanych przez Marca-Arberta Lucasa, avocat, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji Dyrektora Generalnego ds. Personelu i Administracji Komisji z dnia 18 kwietnia 2005 r. w zakresie, w jakim precyzuje ona, że system d'Hondta jest

metodą podziału mandatów reprezentantów Sekcji Lokalnej Komitetu Pracowniczego w Luksemburgu (CLPL) w Centralnym Komitecie Pracowniczym (CCP) zgodną z zasadą proporcjonalności i wzywa CLPL do uwzględnienia tej metody przy przyjęciu nowej decyzji o wyznaczeniu jego reprezentantów do CCP;

- stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji Sekcji Lokalnej Komitetu Pracowniczego w Luksemburgu z dnia 26 kwietnia i z dnia 10 maja 2005 r. wyznaczających reprezentantów do Centralnego Komitetu Pracowniczego w zakresie, w jakim przyznaje ona pięć mandatów na liście nr 2 i dwóch mandatów na liście nr 1 na podstawie systemu d'Hondta, a nie czterech mandatów na liście nr 2 i trzech mandatów na liście nr 1 na podstawie metody największych reszt;
- uchylenie decyzji Dyrektora Generalnego ds. Personelu i Administracji z dnia 11 maja 2005 r. potwierdzającej prawidłowość nowych nominacji reprezentantów do Centralnego Komitetu Pracowniczego dokonanych przez Sekcję Lokalną Komitetu Pracowniczego w Luksemburgu w dniach 26 kwietnia i 10 maja 2005 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Spór dotyczy nominacji reprezentantów Sekcji Lokalnej Komitetu Pracowniczego w Luksemburgu (CLPL) do Centralnego Komitetu Pracowniczego (CCP) po wyborach w dniu 24 listopada 2004 r. Pismem z dnia 18 kwietnia 2005 r. Dyrektor Generalny DG ADMIN Komisji poinformował przewodniczących CLPL i CCP, że uważa on za zgodną z zasadą proporcjonalności „metodę d'Hondta”, która jest metodą matematyczną wykorzystywaną przy podziale mandatów w CCP pomiędzy listy przedstawione w wyborach. Jednakże w tym samym piśmie Dyrektor z innych przyczyn uchylił nominacje reprezentantów do CCP. W następstwie tego pisma CLPL dokonał w dniu 26 kwietnia 2005 r. nowych nominacji reprezentantów, stosując metodę d'Hondta.

Pismem z dnia 11 maja 2005 r. Dyrektor Generalny DG ADMIN potwierdził prawidłowość nominacji.

Skarżący, będący urzędnikami Komisji zatrudnionymi w Luksemburgu, wnoszą o uchylenie tych decyzji. Podnoszą oni naruszenie art. 14 ustęp ostatni aktu prawnego z dnia 27 kwietnia 1988 r. dotyczącego składu oraz działania Komitetu Pracowniczego, przyjętego przez Komisję, jak również zasady proporcjonalności podziału mandatów CCP w stosunku do mandatów CLPL i zasady reprezentatywności CCP. Skarżący utrzymują, że powinna być zostać przyjęta inna metoda podziału mandatów, metoda największych reszt, która prowadziłaby do bardziej reprezentatywnego podziału mandatów.